

Op maandag 12 november 2018 druppelde even voor acht uur de Greune Zool vol met zo'n 100 geïnteresseerden, die de uren daarna luisterden naar een uiteenzetting van een gebeurtenis precies 100 jaar geleden.

Op deze dag in 1918 was de Eerste Wereldoorlog net beëindigd, een oorlog waarin Nederland op een haar na niet rechtstreeks betrokken was geraakt. Gevolg hiervan was dat de Duitse ex-keizer Wilhelm II op 10 november, de dag voor de wapenstilstand, via Eijsden naar Amerongen spoorde. Twee dagen later wist zijn zoon, kroonprins Wilhelm (ook wel bekend als Prins Flapoor) na een moeizame reis vanuit Spa de Nederlandse grens te bereiken en wel via Wolder, het hoofddorp van de toenmalige gemeente Oud-Vroenhoven.

Eugène Rosier van de Stichting Studiecentrum Eerste Wereldoorlog (SSEW) lichtte deze avond toe hoe het er op dat moment in Europa, Nederland en Limburg uitzag, waarna Jo Haesen van Stichting Heemkunde Van Wilre tot Wolder, het verhaal vertelde van de 2,5 uur die de kroonprins in Wolder doorbracht en die Wolder heel even wereldnieuws maakte.

In die korte tijd wist deze prins-charmeur zich te onderhouden met Isabel, dochter van caféhouder (en gemeentesecretaris) Mathieu Castermans. Dit resulteerde na enkele weken in een mooi bedank-epistel op het officiële prinselijke briefpapier. Een brief die Isabel koesterde, maar waarvan haar latere man Mathieu Hulst (grootvader van huidige wijnboer Mathieu Hulst) het tijdens WO II beter vond deze te verbranden. Of hier angst voor misverstanden over Duitse sympathieën of echtelijke jaloezie achter schuilging, is niet bekend. De brief is in ieder geval verloren gegaan.

Naast het gemeentehuis lag het woonhuis van Mathieu Castermans, annex boerderij, annex fanfarezaal (nu dansschool), en tevens uitspanning waarin in die jaren het wachtlokaal van de grenswacht gevestigd was en waar dochter Isabel - in de volksmond: 'Bella van de barreer' - achter het buffet stond. Hier liet de prins zich 'arresteren' door de grenswacht waarbij hij meteen asiel aanvraagde in Nederland.

Pijnlijkste moment voor hem was toen hij zijn wapens moest inleveren. Na enkele jaren op het eiland Wieringen ('het Elba van Nederland') in Noord-Holland, keerde de prins terug naar Duitsland waar hij in 1951 overleed.

Hoewel Nederland niet direct in oorlog is geraakt tijdens WO I had het wel te maken met de gevolgen ervan. Zo werden er rond een miljoen vluchtelingen opgevangen (op een bevolking van toen 6 miljoen mensen), ontstond voedselschaarste, werden de Nederlandse mannen gemobiliseerd en zorgde 'd'n Draad' (een versperring langs de volledige Nederlands-Belgische grens, die onder stroom werd gehouden om smokkel en vluchtpogingen tegen te gaan) voor afsluiting van de grenzen. In het stadspark bij de Nieuwenhofstraat herinnert een monument nog aan de Franse vluchtelingen die aan het eind van WO I in Maastricht stierven.

Meer weten over de geschiedenis van Wolder?
www.heemkundewolder.nl

Eugène Rosier

Jo Haesen

